

det end det, der foreligger. Det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) sagde, at det her var lyffedes os at fremfalde et nyt Stridspunkt, men er det dog ikke mærkvarligt, at det ærede Medlem kan sige det? Ja, hans Stilling til Ministeriet er rigtignok en saadan, at han ikke paa nogen Maade kan tænke sig, at en Situation som den nu foreliggende kan hidrøre fra Ministeriet, hvorimod han mener, at alt Sligt kommer fra det forstræffelige Flertal, der sidder her i Thinget, medens Alt, hvad Ministeriet gjør, altid er godt, vel og forsvarligt. Naar man staar paa et saadant Standpunkt, forstaaer jeg godt, at det, uagtet Ministeriet optræder imod et fuldstændigt loyalt Skridt, dog maa være os, der have fremkaldt Striden. Fra det ærede Medlems Side ere saadanne Udtalelser mig imidlertid ikke overraskende; havde han yttret sig anderledes, vilde det snarere have overrasket mig. Det ærede Medlem fandt ogsaa paa at sige, at jeg, da Conseilspræsidenten fremsatte Ord af Forlaget, som ikke findes deri, imøbegik det med en særdeles Glæde. (Dinesen: Iver sagde jeg.) Nei, det ærede Medlem sagde Glæde! I et saa alvorligt Spørgsmaal som det, der her foreligger, og efter en saa alvorlig Optræden, som Ministeren her har vist, vilde det være daarligt, om man var glad ved en saa urigtig Ansættelse af Forlagets Ord, som Conseilspræsidenten gjorde sig skyldig i. Det var min Pligt som Ordsværer for Forslagsstillerne at afvise saadanne Udtryk, der bleve angione som Forlagets, naar de ikke ere det, og jeg afviste det paa en alvorlig Maade, fordi vi ere belavede paa at forsvare de Udtryk, her staa, men ikke paa at forsvare ethvert Udtryk, som det maatte behage Nogen at lægge ind i Forlaget; dette kan man imidlertid ikke gjøre med Glæde. — Jeg skal nu gaa over til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (Rimestad), og til hans Komædie. Jeg skal dog ikke yttre mig videre om denne; thi den forsvarer sig selv, hvis den kan forsvares. Forslagsstillerne have stølet paa, at Conseilspræsidentens Løfte var vel fuldstændig ment, men da han udtalte, at Udenrigsministeren kun vilde give Meddelelsen, naar Folkethinget ønskede det, maatte der fremkomme et Ønske fra Folkethinget i saa Henseende. Vi maatte søge ved en Udtalelse at tilveiebringe de Oplysninger, som Conseilspræsidenten havde antydet, han vilde give gennem Udenrigsministeren, naar der blev udtalt et Ønske derom. Det er Ønsket om at tilveiebringe disse Oplysninger, som indeholdes i Forlaget, og det kan ikke lykkes de ærede Herrer at lægge noget Andet deri, thi der ligger ikke Andet deri. Ordene ere fuldstændig forsvarlige. Er det dog ikke ogsaa, naar man vil se lidt paa Realiteten af, hvad der mulig kan gives Oplysning om, ganske mærkvarligt, at Regjeringen i Throntalen oftere have sagt til os, at Kongen havde godt Saab om, at Pragfredens Artikel 5 endelig

wilbe ske Fyldest, men at det ikke vil meddele os paa den mest fortrolige Maade, hvorpaa man kan modtage en saadan Forklaring, hvorpaa et saadant Saab er bygget? Det forekommer mig, at det er en stor, jeg havde nær sagt Ringeaagt imod Repræsentationen. Naar det ærede Medlem for Ribebyens 1ste Valgkreds (Rimestad) talte om, at Forlaget gaar ud paa at indrette en umiddelbar Kontrol med Ministeriet, er dette en af hans venlige Forklaringer af hans Modstanderes Udtalelser, som vi saa ofte høre. Han er saa stærk i flige venlige Forklaringer og Antydninger; men heller ikke dette behøver noget Tilsvær, thi Enhver, der vil læse vort Forlag, maa, naar de ikke ere forud indtagne i Striden, forbauses over, at det ærede Medlem deri kan finde den fjerneste Grund til at sige, at det gaar ud paa at underkaste Ministeriet en umiddelbar Kontrol. Jeg har vel set noget Saadant fremsætte i vore ministerielle Blade, men jeg havde virkelig ikke troet, at det vilde komme frem i denne Sal; det tilstaaer jeg. Det ærede Medlem har nu imidlertid bragt det herind. Dernæst sagde det ærede Medlem, at vi maatte have kunnet forudse den Modtagelse, Regjeringen har givet dette Forlag. Det ærede Medlem staaer jo Ministeriet meget nær, og skøndt vi kjende en Del til Ministeriets Optræden imod os, tvivler jeg ikke om, at han kjender noget Mere dertil; men han maatte dog ogsaa kunne sige sig selv, at han ikke, fordi han troede at kunne forudse en saadan Modtagelse af dette Forlag, er berettiget til at mene, at vi kunde forudse den. Hele Forlagets Bestaafenhed og den hele Maade, hvorpaa jeg yderligere motiverede vor Mening dermed, maatte, mener jeg, medføre, at vi bleve fritagne for saadanne Paaastande. De gavne ikke, mine Herrer, dem, der fremsætte dem; de ere for stærke til at kunne gavne. Jeg afviser paa det Bestemteste den Tænke, at vi paa nogen Maade skulde kunne have forudset en saadan Modtagelse som den, dette Forlag har fundet, efterat vi havde Conseilspræsidentens Tilfagn om, at vi, naar Folkethinget udtalte et Ønske derom, skulde faae en Meddelelse. Dette er en uheldig Bei, sagde det ærede Medlem, men hvorfor har han da ikke stillet Forslag til en mere heldig Bei? Man kunde ganske vist ikke vente det af det ærede Medlem; men Forlaget har ligget længe nok for, og naar det er en uheldig Bei, hvorfor har Ministeriet da ikke foregrebet Behandlingen ved at sige, at det vil meddele, hvad det har at meddele, i den eller den Form? Naar dette var sket, var dette Forlag faldet bort, og vi havde ikke havt denne Forhandling idag. Jeg kan altsaa slet ikke forstaa, hvorledes det ærede Medlem kan mene at kunne bebreide Forslagsstillerne, at den Bei, de have fulgt, er uheldig. Ministeriet har ikke antydet nogen anden Bei, og det ærede Medlem har heller ikke gjort det. Vi kunde kun faae de Oplysninger, Ministeriet